డోనాల్డ్ మిరాండా

వర్సెస్

కమీషనర్ ఆఫ్ ఇన్‌కమ్ టాక్స్ బాంబే సిటీ-II

(మరియు కనెక్ట్ చేయబడిన అప్పీళ్లు)

(J.L. కపూర్, M. హిదయతుల్లా మరియు J.C. షా, న్యాయమూర్తి)

ఆదాయపు పన్ను – అదనపు లాభాల పన్ను వాపసు – ఆదాయపు పన్ను బాధ్యత – వ్యాపారం నిలిపివేయడం – అకౌంటింగ్ సంవత్సరానికి పన్ను మినహాయింపు – అదనపు లాభాల పన్ను చట్టం 1940 (15 ఆఫ్ 1940), సెక్షన్ 12(1) – ఇండియన్ ఫైనాన్స్ యాక్ట్, 1946 (7 ఆఫ్ 1946), సెక్షన్ II (II) – ఇండియన్ ఇన్‌కమ్ టాక్స్ యాక్ట్, 1922 (II ఆఫ్ 1922), సెక్షన్లు 10, 12.

అప్పీలుదారులు మార్చి 24 , 1945న రద్దు చేయబడిన నమోదిత సంస్థలో భాగస్వాములు.ఒక ప్రైవేట్ లిమిటెడ్ కంపెనీ మార్చి 25 , 1945 నుండి సంస్థ యొక్క వ్యాపారాన్ని విజయవంతం చేసింది. అకౌంటింగ్ వ్యవధి ఏప్రిల్ 1, 1944 నుండి మార్చి 24, 1945 వరకు, సంస్థ అదనపు లాభాల పన్ను చట్టం , 1940 ప్రకారం అదనపు లాభాల పన్నుకు అంచనా వేయబడింది.ఇది అదనపు లాభాల పన్ను ఆర్డినెన్స్ , 1943లోని సెక్షన్ 2తో చదివిన , 1942, 1942లోని సెక్షన్ 10 ప్రకారం అవసరమైన నిర్దిష్ట మొత్తాలను డిపాజిట్ చేసింది.మరియు ఆ నిబంధనలకు అనుగుణంగా అదనపు లాభాల పన్నులో కొంత భాగాన్ని తిరిగి చెల్లించే హక్కును పొందారు.ఏప్రిల్ 1 , 1944 నుండి మార్చి 24, 1945 మధ్య కాలంలో సంస్థ యొక్క లాభాలపై ఎటువంటి పన్ను చెల్లించాల్సిన అవసరం లేదని భారతీయ ఆదాయపు పన్ను చట్టం, 1922లోని సెక్షన్ 25(4) కింద ఆదాయపు పన్ను అధికారి ముందు అప్పీలుదారు దావా , అనుమతించబడింది, కానీ అదనపు లాభాల పన్ను యొక్క వాపసు మొత్తం వ్యాపార లాభమని మరియు అందువల్ల పన్ను నుండి మినహాయింపు పొందాలని వారి అభ్యర్థన తిరస్కరించబడింది.రిఫండ్ చేయబడిన మొత్తం భారతీయ ఆదాయపు పన్ను చట్టం , 1922లోని సెక్షన్ 12 ప్రకారం పన్ను విధించదగిన ఇతర వనరుల నుండి వచ్చిన ఆదాయం అని హైకోర్టు ఒక సూచనపై అభిప్రాయపడింది.అందువల్ల , అప్పీలుదారులు ఆ చట్టంలోని సెక్షన్ 25(4) ప్రయోజనం పొందేందుకు అర్హులు కారు.

అధిక లాభాల పన్ను చట్టం, 1940లోని సెక్షన్ 12(1) మరియు ఇండియన్ ఫైనాన్స్ యాక్ట్, 1946లోని సెక్షన్ 11 (II) దృష్ట్యా, రీఫండ్ చేయబడిన మొత్తం భారతీయ ఆదాయపు పన్ను ప్రయోజనాల కోసం వ్యాపారం నుండి వచ్చిన ఆదాయం. చట్టం , 1922, మరియు డిపాజిట్‌కు ముందు దాని పాత్రను కోల్పోలేదు.ఇది భారతీయ ఆదాయపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 10 కిందకు వస్తుంది మరియు కాబట్టి, ఆ చట్టంలోని సెక్షన్ 25(4) కింద మినహాయింపు పొందింది.

Mc గ్రెగర్ మరియు బాల్ఫోర్ లిమిటెడ్ v. కమీషనర్ ఆఫ్ ఇన్‌కమ్ టాక్స్ , బెంగాల్ [1959] 36 I.T.R. 65 మరియు ***A& W. నెస్బిట్ లిమిటెడ్ v. మిచెల్,*** [1926] II T.C. 211, ఆధారపడింది.

సివిల్ అప్పిలేట్ అధికార పరిధి: సివిల్ అప్పీల్స్ నం.173 నుండి 175 వరకు,1960

బాంబే హైకోర్టు మార్చి 11 , 1958 నాటి తీర్పు మరియు ఉత్తర్వుల నుండి అప్పీలు. I.T.Rనం.36ఆఫ్1957లో

ఎ.వి. విశ్వనాథ శాస్త్రి S.M. దుబాష్ మరియు జి. గోపాలకృష్ణన్ అప్పీలుదారులకు.

కె.ఎన్. రాజగోపాల్ శాస్త్రి మరియు డి.గుప్తా ప్రతివాదులుగా.

1961. మార్చి 1. కోర్టు తీర్పు వెలువరించింది

కాపూర్, న్యాయమూర్తి:— ఇవి ఇండియన్ ఇన్‌కమ్ టాక్స్ యాక్ట్ , 1922లోని సెక్షన్ 66A(2) ప్రకారం సర్టిఫికేట్‌కు అనుగుణంగా మూడు అప్పీళ్లు (ఇకపై 'చట్టం' అని పిలుస్తారు),1957 ఆదాయపు పన్ను సూచన నం.36లో బాంబే హైకోర్టు తీర్పు మరియు ఆదేశాలకు వ్యతిరేకంగా.

సంస్థ యొక్క ప్రతి భాగస్వామి ప్రత్యేక అప్పీల్‌ను తీసుకువచ్చినందున , అదే ఆర్డర్‌కు వ్యతిరేకంగా వచ్చిన అప్పీళ్లు మూడు సంఖ్యలో ఉన్నాయి.ఈ సంస్థ బొంబాయిలో వైన్ వ్యాపారుల వ్యాపారాన్ని కొనసాగిస్తోంది మరియు ఏప్రిల్ 1 , 1939కి ముందు ఉనికిలోకి వచ్చింది.1918

ఆదాయపు పన్ను చట్టంలోని నిబంధనల ప్రకారం సంస్థ ఆదాయపు పన్నుకు అంచనా వేయబడింది. 1922 ఆదాయపు పన్ను చట్టంలోని నిబంధనల ప్రకారం నమోదు చేయబడిన సంస్థ (ఇకపై చట్టంగా పిలవబడుతుంది) మార్చి 24 , 1945న రద్దు చేయబడింది మరియు ఆ తర్వాతి రోజు నుండి అంటే మార్చి 25 , 1945 నుండి , ఒక ప్రైవేట్ లిమిటెడ్ కంపెనీ అంటే **S.S. మిరాండా మరియు కంపెనీ లిమిటెడ్** వ్యాపారంలో విజయం సాధించింది.ఏప్రిల్ 1 , 1944 నుండి మార్చి 24 , 1945 మధ్య కాలంలో నమోదిత సంస్థ యొక్క లాభాలపై ఎటువంటి పన్ను చెల్లించాల్సిన అవసరం లేదని చట్టంలోని సెక్షన్ 25(4) ప్రకారం చేసిన దావా అనుమతించబడింది.ఏప్రిల్ 1 , 1944 నుండి మార్చి 24, 1945 వరకు వసూలు చేయదగిన అకౌంటింగ్ వ్యవధికి సంబంధించి , నమోదిత సంస్థ అదనపు లాభాల పన్ను చట్టం , 1940 ప్రకారం అదనపు లాభాల పన్నుకు పన్ను విధించబడింది. అదనపు లాభాల పన్ను ఆర్డినెన్స్ , 1943లోని సెక్షన్ 2తో చదవబడిన ఆర్థిక చట్టం , 1942లోని సెక్షన్ 10 కింద అవసరమైన నిర్దిష్ట మొత్తాలను కూడా డిపాజిట్ చేసింది. ఆ నిబంధనలకు అనుగుణంగా సంస్థ రూ.2,35,704 మొత్తాన్ని అదనపు లాభాల పన్నులో కొంత భాగాన్ని తిరిగి చెల్లించే హక్కును పొందింది.మూడు అప్పీళ్లలో సంబంధిత అప్పీలుదారులుగా ఉన్న ముగ్గురు భాగస్వాముల షేర్లు **జేమ్స్ మిరాండా** రూ.58 ,926, **డోనాల్డ్ మిరాండా** రూ.58 ,926 మరియు **శ్రీమతి ఎన్.క్యూ.మిరాండా** రూ.1,17,854.వాపసు చేసిన మొత్తం వ్యాపార లాభమని , అందువల్ల చట్టంలోని సెక్షన్ 25(4) ప్రకారం పన్ను నుండి మినహాయింపు ఉందని సమర్పించబడింది.ఆదాయపు పన్ను అధికారి సమర్పణ మరియు అప్పిలెంట్‌లలో ప్రతి ఒక్కరి వాటా ఆదాయపు పన్ను మరియు సూపర్ టాక్స్‌గా అంచనా వేయబడిందని తిరస్కరించారు మరియు మిగిలిన మొత్తాన్ని తీసివేసిన తర్వాత అతను ప్రతి భాగస్వామికి తిరిగి చెల్లించాడు, అయితే అతను సహా పన్నుకు వర్తించే రేటును లెక్కించాడు చట్టంలోని సెక్షన్ 25(4) కింద మినహాయింపు పొందిన అప్పీలుదారుల మొత్తం వ్యాపార ఆదాయం. అప్పీల్‌పై ఈ అసెస్‌మెంట్ ధృవీకరించబడింది , అయితే తదుపరి అప్పీల్‌పై ఆదాయపు పన్ను అప్పిలేట్ ట్రిబ్యునల్ రీఫండ్ చేయబడిన మొత్తాన్ని వ్యాపారం నుండి వచ్చిన ఆదాయమని మరియు అందువల్ల చట్టంలోని సెక్షన్ 25(4) ప్రకారం ఆదాయపు పన్ను నుండి మినహాయించబడిందని పేర్కొంది. ఆదాయపు పన్ను కమీషనర్ యొక్క ఉదాహరణలో, హైకోర్టు అభిప్రాయం కోసం ట్రిబ్యునల్ ఈ క్రింది న్యాయపరమైన ప్రశ్నను సూచించింది:

"భారత ఆర్థిక చట్టం, 1942లోని సెక్షన్ 10 లేదా అదనపు లాభాల పన్ను ఆర్డినెన్స్ , 1943లోని సెక్షన్ 2 ప్రకారం కేంద్ర ప్రభుత్వం చేసిన అదనపు లాభాల పన్నును తిరిగి చెల్లించడం అనేది సెక్షన్ 25(4) ప్రయోజనాల కోసం వ్యాపారం నుండి వచ్చే లాభాలా భారత ఆదాయపు పన్ను చట్టం?"

అలా రీఫండ్ చేయబడిన మొత్తం చట్టంలోని సెక్షన్ 12 ప్రకారం పన్ను విధించదగిన ఇతర వనరుల నుండి వచ్చే ఆదాయమని , అందువల్ల అప్పీలుదారులు చట్టంలోని సెక్షన్ 25(4) ప్రయోజనం పొందేందుకు అర్హులు కాదని హైకోర్టు పేర్కొంది. పన్ను స్వభావంతో వ్యవహరించేటప్పుడు Learned ప్రధాన న్యాయమూర్తి ఇలా అన్నారు:-

"శాసనసభ యొక్క అభిప్రాయం ఏమిటంటే , ఈ ఆదాయాన్ని చట్టబద్ధమైన ఆదాయంగా పరిగణించాలి, అది చట్టబద్ధమైన ఆదాయం కావడం వల్ల తప్పనిసరిగా అనుసరించాల్సిన పరిణామాలతో."

వాపసు చేసిన మొత్తం ఆదాయం, లాభాలు మరియు వ్యాపారం నుండి వచ్చిన లాభాలు అని మరియు చట్టంలోని సెక్షన్ 10 కిందకు వస్తుందని మరియు అందువల్ల చట్టంలోని సెక్షన్ 25(4) కింద మినహాయింపు ఉందని అప్పీలుదారుల తరపున వాదించారు. ఈ ప్రశ్న యొక్క నిర్ధారణ కోసం అదనపు లాభాల పన్ను చట్టం , 1940 మరియు ఆర్థిక చట్టం , 1946 యొక్క సంబంధిత నిబంధనలను సూచించడం అవసరం.అదనపు లాభాల పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 12(1) క్రింది విధంగా ఉంది:-

సెక్షన్ 12(1) "సెక్షన్ 11 లేదా సెక్షన్ 11- A నిబంధనల ప్రకారం ఉపశమన మార్గం ద్వారా అనుమతించదగిన ఏదైనా మొత్తానికి తగ్గించబడిన ఏదైనా ఛార్జ్ చేయదగిన అకౌంటింగ్ వ్యవధికి వ్యాపారానికి సంబంధించి చెల్లించాల్సిన అదనపు లాభాల పన్ను మొత్తం , కంప్యూటింగ్‌లో ఆదాయపు పన్ను లేదా ఆ వ్యాపారం యొక్క లాభాలు మరియు లాభాలపై సూపర్ టాక్స్ యొక్క ఉద్దేశ్యాలు, ఆ కాలంలో చేసిన ఖర్చుగా తీసివేయబడటానికి అనుమతించబడతాయి.

ఇండియన్ ఫైనాన్స్ యాక్ట్ , 1946లోని సెక్షన్ 11 (11) యొక్క సంబంధిత భాగం అందించబడింది:-

"ఇండియన్ ఫైనాన్స్ యాక్ట్ 1942లోని సెక్షన్ 10 లేదా అదనపు లాభాల పన్ను ఆర్డినెన్స్ , 1943లోని సెక్షన్ 2 యొక్క నిబంధనల ప్రకారం ఏదైనా వసూలు చేయదగిన అకౌంటింగ్ వ్యవధికి సంబంధించి చెల్లించిన అదనపు లాభాల పన్ను ఏదైనా , అది ప్రయోజనాల కోసం

ఆదాయంగా పరిగణించబడుతుంది. భారతీయ ఆదాయ-పన్ను చట్టం , 1922, మరియు ఆ చట్టంలోని సెక్షన్ 34 యొక్క నిబంధనలతో సంబంధం లేకుండా , పేర్కొన్న మొత్తానికి సంబంధించి తిరిగి చెల్లించవలసిన ఛార్జ్ చేయదగిన అకౌంటింగ్ వ్యవధిని కలిగి ఉన్న లేదా కలిగి ఉన్న మునుపటి సంవత్సరం ఆదాయంగా పరిగణించబడుతుంది:

యునైటెడ్ కింగ్‌డమ్లో అమలులో ఉన్న చట్టం ప్రకారం అదనపు లాభాల పన్నుకు కూడా అంచనా వేయదగిన ఏదైనా లాభాలకు సంబంధించి అటువంటి మొత్తాన్ని తిరిగి చెల్లించినట్లయితే, ఆదాయ-పన్ను మరియు సూపర్ టాక్స్‌కు అంచనా వేయడానికి , మునుపటి ఆదాయంగా పరిగణించబడుతుంది తిరిగి చెల్లించే సంవత్సరం."

ఆర్థిక చట్టం , 1942లోని సెక్షన్ 10(1)ని లేదా అదనపు లాభాల పన్ను ఆర్డినెన్స్ , 1943లోని సంబంధిత నిబంధనలను కోట్ చేయాల్సిన అవసరం లేదు.అదనపు లాభాల పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 12(1) ప్రకారం ఏదైనా ఛార్జ్ చేయదగిన అకౌంటింగ్ వ్యవధిలో వ్యాపారానికి సంబంధించి చెల్లించాల్సిన అదనపు లాభాల పన్ను మొత్తం అనుమతించదగిన ఖర్చు అని చూపిస్తుంది. ఇండియన్ ఫైనాన్స్ యాక్ట్ , 1946లోని సెక్షన్ 11(11) ప్రకారం , ఇండియన్ ఫైనాన్స్ యాక్ట్, 1942 లేదా అదనపు లాభాల పన్ను ఆర్డినెన్స్ , 1943లోని సెక్షన్ 2లోని నిబంధనల ప్రకారం ఏదైనా అదనపు లాభాలు వాపసు చేయబడితే అది ఆదాయంగా పరిగణించబడుతుంది మరియు పేర్కొన్న మొత్తానికి సంబంధించి వసూలు చేయదగిన అకౌంటింగ్ వ్యవధిని కలిగి ఉన్న లేదా ఏర్పరచబడిన మునుపటి సంవత్సరం ఆదాయంగా పరిగణించబడుతుంది. ఆ విధంగా తిరిగి చెల్లించిన మొత్తాన్ని చట్టంలోని సెక్షన్ 34తో పాటుగా, మునుపటి సంవత్సరానికి చట్టం ప్రయోజనాల కోసం ఆదాయంగా పరిగణించాలి.

అదనపు లాభాల పన్ను చట్టం యొక్క ఉపోద్ఘాతం ఆ చట్టం యొక్క లక్ష్యం నిర్దిష్ట వ్యాపారాల నుండి వచ్చే లాభాలపై పన్ను విధించడం అని చూపిస్తుంది. అందువల్ల అదనపు లాభాల పన్నుపై వసూలు చేసిన పన్నులో ఏదైనా భాగాన్ని ఫైనాన్స్ యాక్ట్ , 1942 లేదా అదనపు లాభాల పన్ను ఆర్డినెన్స్, 1943 నిబంధనల ప్రకారం తిరిగి చెల్లించినప్పుడు తప్పనిసరిగా చెల్లింపుతో వసూలు చేసిన మొత్తానికి ముందు ఉన్న నాణ్యతను తప్పనిసరిగా కలిగి ఉండాలి. ఆ చట్టాల నిబంధనల ప్రకారం పన్ను ఉంటుంది.ఈ కోర్టు , ***మెక్ గ్రెగర్ అండ్ బాల్ఫోర్ లిమిటెడ్ v. కమీషనర్ ఆఫ్ ఇన్‌కమ్ టాక్స్, పశ్చిమ బెంగాల్ (1)***యొక్క తీర్పులో , అసెస్సీ ద్వారా రీఫండ్‌గా స్వీకరించబడిన మొత్తం చట్టం యొక్క ప్రయోజనం కోసం మరియు అంచనా కోసం ఆదాయంగా నిర్ధారించబడింది. మునుపటి

సంవత్సరం ఆదాయంగా పరిగణించబడుతుంది.ఆంగ్ల ఆదాయపు పన్ను చట్టం , 1918 (8 మరియు 9 Geo. V, c.40) యొక్క షెడ్యూల్ 'D'లోని I మరియు II కేసులకు వర్తించే నియమాలలోని రూల్ 4(1)ని ఆ సందర్భంలో ప్రస్తావించిన తర్వాత, ఇది గమనించబడింది: –

"ప్రతి సందర్భంలోనూ చట్టం యొక్క లక్ష్యం మరియు ఉద్దేశ్యం ఒకేలా ఉంటుంది మరియు రెండు నిబంధనలు ***ఇప్సిస్సిమా వెర్బా*** కానప్పటికీ , అవి ఒకే పదాలలో మరియు ***పరి మెటీరియా***లో కూడా ఉన్నాయి . రెండు నిబంధనల అంతర్లీన ఉద్దేశం ఒకటేనని మరియు భాష గణనీయంగా సారూప్యంగా ఉంటుందని ఎటువంటి సందేహం లేదు.

ఈ విధంగా ఈ న్యాయస్థానం , ఆ సందర్భంలో వర్తించే సెక్షన్ మరియు ఆంగ్ల ఆదాయపు పన్ను చట్టంలోని రూల్ 4(1)లోని ఇండియన్ ఫైనాన్స్ యాక్ట్ , 1946లోని సెక్షన్ 11(14)లో శాసనసభ ఉద్దేశం అని అభిప్రాయపడింది. అదే. ఫైనాన్స్ యాక్ట్ , 1946లోని సెక్షన్ 11 (11) మరియు ఆ చట్టంలోని సెక్షన్ 11(14)లోని ఆపరేటివ్ పదాలు దాదాపు ఒకేలా ఉన్నాయి.

అదనపు లాభాల పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 12(1) కింద మదింపుదారు వ్యాపార లాభాల గణన కోసం మరియు అది లేదా దానిలో కొంత భాగాన్ని తిరిగి చెల్లించినప్పుడు , అదనపు లాభాల పన్ను మొత్తం అనుమతించదగిన తగ్గింపుగా కనిపిస్తుంది. మదింపుదారుడి ఆదాయంగా పరిగణించాలి.ఇది కేంద్ర ప్రభుత్వం వద్ద డిపాజిట్ చేయబడినప్పుడు అది మదింపుదారు యొక్క వ్యాపారం యొక్క లాభాలలో ఒక భాగం మరియు అది మదింపుదారునికి తిరిగి వచ్చినప్పుడు అది వ్యాపార లాభాలలో భాగమైన దాని స్వభావానికి పునరుద్ధరించబడాలి. ఆర్థిక చట్టం లేదా అదనపు లాభాల పన్ను ఆర్డినెన్స్‌లోని కొన్ని నిబంధనల పర్యవసానంగా అది వాపసు చేయబడినందున దాని స్వభావం మారుతుందని చెప్పలేము. దాని స్వభావం అలాగే ఉంటుంది.పైన పేర్కొన్న చట్టాల క్రింద డిపాజిట్ యొక్క ప్రభావం వ్యాపార లాభంలో కొంత భాగాన్ని తీసుకొని కేంద్ర ప్రభుత్వ ఖజానాలో జమ చేసినట్లుగా ఉంటుంది మరియు ఆ తర్వాత చూపదగిన దానికంటే ఎక్కువ మొత్తం జమ అయినట్లు గుర్తించినప్పుడు దానిలో కొంత భాగం తిరిగి వచ్చింది. ప్రభుత్వ ఖజానాలో పెట్టడం ద్వారా అది అంతకు ముందు ఉన్నటువంటి వ్యాపార లాభాలను కోల్పోదు. మేము చెప్పినట్లుగా , అదనపు లాభాల పన్ను చట్టం యొక్క ఉపోద్ఘాతం నుండి ఇది చాలా స్పష్టంగా ఉంది , అంటే ఇది కొన్ని వ్యాపారాల నుండి వచ్చే లాభాలపై విధించిన పన్ను.వ్యాపారంలో వచ్చిన లాభాల్లోంచి పన్ను చెల్లించలేదని, లాభాలకు సంబంధించి పన్ను చెల్లించారనే వాదన కమిషనర్ తరపున లేవనెత్తింది.అది నిరాకారమైనది; ఏదైనా ఛార్జ్ చేయదగిన అకౌంటింగ్ వ్యవధిలో వచ్చే లాభాలు ప్రామాణిక లాభాలను

మించిన మొత్తంపై ఇది వసూలు చేయబడుతుంది , విధించబడుతుంది మరియు చెల్లించబడుతుంది. ఇది వ్యాపారం యొక్క లాభాల నుండి తీసిన ముక్క కాదని ఎవరైనా చెబితే అది కేవలం మాటలతో చమత్కరించడం మాత్రమే అవుతుంది.

Mc గ్రెగర్ అండ్ బాల్ఫోర్ లిమిటెడ్ v. కమీషనర్ ఆఫ్ ఇన్‌కమ్ టాక్స్ (1) కేసులో ఈ కోర్టు ***A&W. నెస్‌బిట్ లిమిటెడ్ v. మిచెల్*** (2)లో **మాస్టర్ ఆఫ్ ది రోల్స్** యొక్క పరిశీలనను ఆమోదంతో ఉటంకించింది:-

"అయితే ఆ చెల్లింపు దేనికి సంబంధించి చేయబడింది ? ఇది వారసత్వం కాదు , ఆకాశం నుండి పడిపోయిన మొత్తం కాదు ;అదనపు లాభాల సుంకం చెల్లించిన మొత్తం వ్యవధిలో కంపెనీ రెవెన్యూ అధికారులకు చాలా పెద్ద మొత్తం చెల్లించినందున ఇది తిరిగి చెల్లించబడిన మొత్తం, మరియు ఆ మొత్తం అంటే మరియు మొత్తం తిరిగి చెల్లింపును సూచించడానికి ఉద్దేశించబడింది వారి ట్రేడింగ్ యొక్క అదనపు లాభాలపై విధించిన సుంకం విషయంలో వారు చెల్లించారు. ఇది తిరిగి వస్తుంది , కాబట్టి, దాని స్వభావాన్ని కోల్పోలేదు , కానీ ఇప్పటికీ చాలా ఎక్కువ మొత్తం తిరిగి చెల్లించబడుతోంది , ఇది నిజం ,-- కానీ కంపెనీ తన ట్రేడింగ్ సమయంలో సంపాదించిన లాభాల నుండి తీసుకున్న మొత్తం, లాభాలు అవి తయారు చేయబడిన సమయంలో ఆదాయపు పన్నుకు లోబడి మరియు అదనపు లాభాల సుంకానికి లోబడి ఉండేవి, మరియు అది తిరిగి చెల్లింపు యొక్క లక్షణం."

డిపాజిట్ చేసిన మొత్తం దాని పాత్రను కోల్పోకుండా తిరిగి వస్తుంది. ఇంగ్లీషు రూల్‌లోని పదాలు "చెల్లింపు అందుకున్న సంవత్సరానికి లాభాలుగా పరిగణించబడతాయి" మరియు ఇండియన్ ఫైనాన్స్ యాక్ట్ , 1946లోని సెక్షన్ 11(11)లో , అటువంటి మొత్తాన్ని ఆదాయంగా పరిగణించాలి. మునుపటి సంవత్సరం కానీ ***బాల్ఫోర్ మరియు మెక్ గ్రెగర్ కేసు (1)***లో ఈ కోర్టు ఎత్తి చూపినట్లుగా , రెండు నిబంధనల అంతర్లీన ఉద్దేశం ఒకటే మరియు రెండు నిబంధనలలో ఉపయోగించిన భాష కూడా గణనీయంగా ఒకే విధంగా ఉంటుంది.

కమీషనర్ తరపు న్యాయవాది మా దృష్టిని కిర్కే యొక్క ట్రస్టీస్ v. కమీషనర్ ఆఫ్ ఇన్‌ల్యాండ్ రెవెన్యూ (2) వైపుకు ఆకర్షించారు మరియు లార్డ్ ఛాన్సలర్ పేజీ 329లో పేర్కొన్నట్లు సమర్పించారు , అలా స్వీకరించిన మొత్తానికి అంచనా షెడ్యూల్ యొక్క కేస్ VI కింద చేయబడుతుంది. డి'.

లార్డ్ షా ఆఫ్డన్ ఫెర్మ్‌లైన్ 332వ పేజీలో చెప్పారు , తిరిగి చెల్లింపు సంవత్సరానికి వ్యాపార లాభాలుగా పరిగణించబడుతుందిఅందువలన షెడ్యూల్ 'D' క్రింద అంచనా వేయవచ్చు.కేసు VI కింద అభియోగం ఒకటి ఉండాలనేది కూడా ఆయన అభిప్రాయం.కేసు I లేదా కేస్ VI కింద

అభియోగాలు మోపాలా అనేది నిర్ణయించుకోవడం చిన్న విషయంగా మారిందని లార్డ్ సమ్నర్ చెప్పారు, అయితే ఇది ప్రతివాదికి (ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్) కొంచెం ఓదార్పునిస్తుంది , ఎందుకంటే కేసు VI పన్నులకు సంబంధించి కూడా వ్యవహరిస్తోంది. వార్షిక లాభాలు మరియు ఇతర సందర్భాలలో రాని లాభాలు.

మా అభిప్రాయం ప్రకారం, వాపసు చేయబడిన మొత్తం డిపాజిట్‌కి ముందు దాని లక్షణాన్ని కోల్పోలేదు మరియు అందువల్ల ఆదాయాన్ని చట్టంలోని సెక్షన్ 12 ప్రకారం అంచనా వేయవచ్చు మరియు సెక్షన్ 10 ప్రకారం కాదని భావించడం తప్పుడు అభిప్రాయం.మా అభిప్రాయం ప్రకారం , అది సెక్షన్ 10 కిందకు వచ్చే ఆదాయం అయితే , అప్పీలుదారులు చట్టంలోని సెక్షన్ 25(4) ప్రయోజనాన్ని పొందేందుకు అర్హులు మరియు ఆ మొత్తానికి పన్ను విధించబడదు.

అందువల్ల అప్పీళ్లు ఖర్చులతో అనుమతించబడతాయి. ఒక వినికిడి రుసుము.

అప్పీళ్లు అనుమతించబడ్డాయి.